

מַנְפֵּתֵנוּ.

בכבוד־ראש ובהכנת כל האחריות הגדולה אנו נגשים היום לבנות בית־ועד בשבילנו, צעירי־ישראל הנפרדים והבודדים, המתחבטים כל אחד בפנתו, המבקשים כל אחד יחידי את דרכו אל העם ובתוך העם, בשבילנו, חניכי רעיון־התחיה, שנצחו ושעתידים לנצח את הסכיבה הורה, המסתדרים ושעתידים להסתדר בתור עובדים צנועים ונאמנים בכל ענפי־היצירה העברית. אחרי התסיסה האלמת של השנים האחרונות, אחרי תקופת היואש מתוך לאות והצמאון מתוך במלה, נתבשל מחדש הצורך בחיי־יצירה מרוכזת, בכנוסם ובקבוצם של כל בני־הדרה, אשר ביריהם נמסר דגלו של העתיד הלא־ימי הגדול ואשר בכצורם הרוחני תלוי יאחזו בצורה של היהדות כולה.

כדי להביא את הצורך הזה לידי גלוי, כדי לסייע בידי צעירי־הבונים בכל מקצועות־היצירה הלאומית להשתכלל ולהתפתח, להתחבר איש אל אחיו ולהתכשר לעבודה פוריה בתוך העם – אנו בונים את הכמה הזאת. לא על מנת להורות תורה חדשה אנו באים, אלא על מנת להרחיב ולהעמיק, לצרף ולקרר את התורה, אשר כל אחד מאתנו הונה בלב ולעשותה לתורת־חיים, לצַו של גבורה ומלחמה בעד כולנו; לא לשנות ערכים אנו באים, אלא להעיד על שנוי־הערכים, ההולך ומתרחם לאמו ושנאחזו ומעשינו הם חוליה אחת הימנו; לא לחטט בתוך נשמותינו ולבקש סיוע והכשר ליהדותנו, לעמדתנו בתוך מחנה־העלובים, אנו מתכנינים, אלא להפעים, כי, למרות כל הספקות והיסורים הנפשיים, חיה בתוכנו יהדות, שמקורה בלב, שרשה בחושי־האדם הממירין, וכי היא החלק היסודי של אישיותנו, תמצית־הכרותינו והרגשותינו, שאין להם ותור לעולם.

כבר עבר זמן־הפרוה המפוצצת, המקסימה והמתעה, ויפה שעה קלה של עבודה צנועה, צעד קטן קדימה כלפי הגאולה, מאלפי־דרשות נלהבות ומפחיעות. אין לנו יותר אמן בדברים לבד, כל מי שנאה דורש, יבא ויהיה גם נאה מקיים, כל מי שבא להכריז על צורך־עבודה, יבא ויניח גם אבן לבנין. בתקופה שהעם עומד בקשרי־מלחמה קשה, שהכליון רומז לו מן החוץ וההתנונות והבנייה צומחות כציצירעל בפנים, צריך הצעיר העברי להתרכז ולהצטמצם במרירוח בעבודה פכחית, עבודה מדעת ומתוך הכרה, עבודה אישית, שהיא מוינה את הנפש.

אל בית־הועד הזה אנו מזדמנים ומתאחדים לעבודה ולהכשרת־עבודה; כל דברינו יהיו – באורי־האופקים, ציון־הדרכים, קרוב־הרחוקים, חזרת־התועים, עדויה־רגשותינו הנפשיות ולמוד מרוכז ומסודר של היהדות והאנושיות.

ומבית-הועד הזה נשא אנו, בנים צעירים של עם גולה ואובד דרך, את עינינו אל הפירהמולדת הקדושה ונשאב ממעינותיה נבורה ואומץ-רוח, אשר יאירו את עיני העם הסמויות ויחלימו את לבו המרוסק.

כי משני קצוות כבת אחת התחילה-העבודה: היא באה להבשיר את ארץ-ישראל בשביל עמ-ישראל ואת עמ-ישראל בשביל ארץ-ישראל. בעבודה גדולה וקשה זו, עבודת-הדורות, ומושימים אנחנו, צעירי-הגולה, את ידנו, יד אחים, לחברינו בארץ-ישראל ומכרזים על שתוף-הרוח הנלבב ועל הקשר החי התמיד שבוין שנייהמחנות. הם נלחמים בחרבות-הארץ ואנו - בחרבות-העם ומתוך המלחמה אנו מתקרבים ומתלכדים ונגאלים גאולה אישית ולאומית.

* *

אנו כמזחים, כי כל צעיר עברי, אשר יגיעו דברינו אל לבו, יכיר ויבין את ערכה של כמתנו ויבא לתמוך בה בכל כחותיו ולעזור לנו, המתחילים המעטים, לכססה ולשכללה כראוי; כי כבר הגיעה השעה לצעירי-הגולה המרובים באוכלוסייהם ללמוד מפיי-אחיהם המעטים בארץ-ישראל פרשה בעבודת-הכנף, להכיר את כח עצמם, ולבנות במרי-רוח ומרץ כמה בת-קומא לפי רוחם וצרכיהם, - כמה לעבודה ורק לעבודה, כדברי השירה, המצלצלת בגאון על אדמת ישראל:

הַעֲבוֹדָה הִיא מִיָּנֵינוּ
מִכָּל צָרָה מְצִילֵנוּ.

המערכת.